

passende Størrelse, saaledes at Snefogden kan have det fornødne Overblik over Snefydingen i hele Arbejdskredsen, har foreslaaet et største Maal for det Antal km Vej, som hver Arbejdskreds maa omfatte. Da det i enkelte Tilfælde kan være heldigt at kunne fravige den fastsatte Maksimalstørrelse for Arbejdskredsen — 5 km Vej —, har man samtidig tillagt Amdsraadet Ret til at kunne dispensere fra denne Regel, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

De i den gældende Lovs § 3 indeholdte Bestemmelser er afløst af de Regler, der er optaget i nærværende Forslags § 2.

Til § 4.

ad Stk. 1. De heri indeholdte Bestemmelser, der gaar ud paa at fastsætte, hvorledes Naturalarbejdet skal fordeles paa de faste Ejendomme, er optaget uforandret fra den gældende Lovs § 5, idet man dog som Følge af den siden den nugældende Lovs Ikrafttræden stedfundne Forandring i den kommunale Ejendomsskattelev har foretaget en uvæsentlig Ændring, saaledes som det vil fremgaa af det nedenfor anførte.

Efter Snekastningsloven af 1904 skulde Snekastningsbyrden fordeles i Forhold til den Værdi, hvortil Ejendommene var ansat til Betaling af Ejendomsskyld til Kommunen (Skyldværdi), hvilken Værdi fremkommer, naar man fra den Sum, hvortil Ejendommen er vurderet til Ejendomsskyld, trækker de i den kommunale Ejendomsskattelev hjemlede Fradrag i Vurderingssummen. Ved Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskattelev gik man imidlertid over til en ny Beskatningsform, hvorefter de kommunale Ejendomsskattelev erlægges dels som kommunal Grundskyld, dels som kommunal Ejendomsskyld, hvilken sidste beregnes af det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Ejendommens Grundværdi, med de sædvanlige mindre Fradrag. Da Snekastningsbyrden efter Snekastningsloven skulde fordeles i Forhold til den samlede Ejendoms Værdi, altsaa uden Fradrag af Grundværdien, fastsatte Ministeriet ved Cirkulære af 22. November 1926, at man ved Snekastningsbyrdens Fordeling skulde lægge de Regler til Grund, der var gældende inden fornævnte Skattelev af 1926.

Da man maa finde det naturligt, at Snekastningsbyrden ogsaa fremtidig fordeles paa Grundlag af Ejendommens fulde Værdi, altsaa saavel Værdien af Jorden som af Bygningerne, har man stillet Forslag om, at denne Fordeling skal finde Sted i Forhold til Ejendommens Vurderingssum til Ejendomsskyld

med de Fradrag — bortset fra Grundværdien —, som med Hensyn til Beregningen af kommunal Ejendomsskyld er hjemlet i de til enhver Tid gældende Skatteleve.

Man har overvejet, hvorvidt der under Hensyn til den siden den gældende Lovs Ikrafttræden stedfundne Stigning i de faste Ejendommens Værdi burde foretages en Forhøjelse af Størrelsen af den Enhed, der lægges til Grund ved Paaligning af Naturalarbejdet paa Ejendommene efter deres Skyldværdi. Som det vil fremgaa af det i Bemærkningerne til Stk. 2 anførte Eksempel, er en saadan Ændring dog upaa-krævet, da det afgørende for de faste Ejendommens Snekastningspligt er Størrelsen af selve den Ydelse, som de kommunale Raad maatte ligne paa hver 6 000 Kr. Skyldværdi, der saaledes kun tjener som et Fordelingsgrundlag.

I Forbindelse hermed har man samtidig overvejet at ændre Forholdet mellem det principale Fordelingsgrundlag, 6 000 Kr. Skyldværdi, og det subsidiære, Folkeholdet, som kun lægges til Grund ved Fordelingen, naar Snekastningsydelsen for den paagældende Ejendom beregnet efter dette vilde blive større end i Tilfælde af, at den beregnes efter Ejendommens Skyldværdi, idet den stedfundne Stigning i Ejendommens Værdi og samtidige Nedgang i Folkeholdet paa Landet bl. a. paa Grund af Anvendelsen af maskinel Arbejdskraft har forrykket Forholdet mellem de to Delingsnormer saaledes, at Snekastningsydelseerne almindeligvis fordeles efter Skyldværdi. Da denne Fordelingsmaade imidlertid i Praksis har virket tilfredsstillende, og Konjunkturerne desuden altid er svingende, har man ikke fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag i denne Henseende.

Naturalarbejdet skal som hidtil udføres som Omgangsarbejde, hvorved bemærkes, at man ved en Omgang forstaar Summen af de Snekastningsdage, som er udskrevet paa Ejendommene i Distriktet med Benyttelse af den i vedkommende Snekastningsregulativ fastsatte Ydelse, der skal lignes paa hver 6 000 Kr. Skyldværdi, respektive 1 Mands Folkehold, og af de Snekastningsdage, der paalægges i Henhold til Forslagets § 7, Stk. 3.

ad Stk. 2. Som det vil fremgaa af Bestemmelsen i Stk. 1, kan man i Omgangen ligne en større eller mindre Snekastningsydelse paa hver 6 000 Kr. Skyldværdi eller 1 Mands Folkehold. Ligner man f. Eks. $\frac{1}{2}$ Snekastningsdag paa 6 000 Kr. Skyldværdi, bliver den Ydelse, som falder paa en Ejendom, hvis Skyldværdi er 24 000 Kr.,